

מסכת מכשירין

פרק ה

א. מי שטבל בנהר, והיה לפניו נהר אחר ועבר בו, טהרו שניים את הראשונים. דחהו חברו לשכרו, וכן לבהמתו, טהרו שניים את הראשונים. ואם כמשחק עמו, הרי זה כבי יתן:

ב. השט על פני המים, הנפזין, אינו כבי יתן. ואם נתכונן להתיז על חברו, הרי זה כבי יתן. העושה צפור במים, הנפזין ואת שבה, אינו כבי יתן:

ג. פרות שירד הדלף לתוכן ובללן שינגבו, רבי שמעון אומר, כבי יתן. וחכמים אומרים, אינו כבי יתן:

ד. המודד את הבור בין לעמקו בין לרחבו, הרי זה כבי יתן, דברי רבי טרפון. רבי עקיבא אומר, לעמקו, כבי יתן. ולרחבו, אינו כבי יתן:

ה. פֶּשֶׁט יָדוֹ אוֹ רַגְלוֹ אוֹ קָנָה לְבוֹר לִידַע אִם יֵשׁ בּוֹ מַיִם, אֵינֶן בְּכִי יִתֵּן. לִידַע כַּמָּה מַיִם יֵשׁ בּוֹ, הֲרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. זָרַק אָבֹן לְבוֹר לִידַע אִם יֵשׁ בּוֹ מַיִם, הִנָּתְזִין, אֵינֶן בְּכִי יִתֵּן. וְאֵת שִׁבְאַבֹּן, טְהוּרִים:

ו. הַחוּבֵט עַל הַשִּׁלַח, חוּץ לַמַּיִם, בְּכִי יִתֵּן. לְתוֹךְ הַמַּיִם, אֵינֶן בְּכִי יִתֵּן. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אֵף לְתוֹךְ הַמַּיִם בְּכִי יִתֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתַכּוֹן שֶׁיֵּצְאוּ עִם הַצֹּאֵה:

ז. הַמַּיִם הָעוֹלִין בַּסְּפִינָה וּבַעֲקָל וּבַמְשׁוּטוֹת, אֵינֶן בְּכִי יִתֵּן. בַּמְצוּדוֹת וּבַרְשָׁתוֹת וּבַמְכַמְרוֹת, אֵינֶן בְּכִי יִתֵּן. וְאִם נָעַר, בְּכִי יִתֵּן. הַמוֹלִיף אֶת הַסְּפִינָה לַיָּם הַגָּדוֹל לְצַרְפָּה, הַמוֹצִיא מִסִּמְר לַגִּשְׁמִים לְצַרְפוֹ, הַמַּנִּיחַ אֶת הָאוֹד בַּגִּשְׁמִים לְכַבּוֹתוֹ, הֲרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן:

ח. קִסְיָא שֶׁל שְׁלַחֲנוֹת וְהַשִּׁיפָא שֶׁל לְבָנִים, אֵינֶן בְּכִי יִתֵּן. וְאִם נָעַר, בְּכִי יִתֵּן:

ט. כָּל הַנְּצוּק, טְהוּר, חוּץ מִדְּבַשׁ הַזִּיפִין, וְהַצִּפְחַת. בֵּית שִׁמְעִי אוֹמְרִים, אֵף הַמְקַפָּה שֶׁל גְּרִיסִין וְשֶׁל פּוֹל, מִפְּנֵי שֶׁהִיא סוֹלֶדֶת לְאַתְרִיהָ:

י. הַמַּעֲרָה מִחֵם לָחֵם, וּמַצּוֹנִין לְצוֹנִין, וּמִחֵם לְצוֹנִין, טְהוּר. מַצּוֹנִין לָחֵם, טָמֵא. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, אֵף הַמַּעֲרָה מִחֵם לָחֵם וְכַחוֹ שֶׁל תַּחְתּוֹן יָפָה מִשָּׁל עֲלִיוֹן, טָמֵא:

יא. האשה וְהָיוּ יָדֶיהָ טְהוֹרוֹת, וּמָגִיסָהּ בְּקִדְּרָה טְמֵאָה, אִם הִזִּיעוּ
יָדֶיהָ, טְמֵאוֹת. הָיוּ יָדֶיהָ טְמֵאוֹת, וּמָגִיסָהּ בְּקִדְּרָה טְהוֹרָה, אִם הִזִּיעוּ
יָדֶיהָ, הִקְדִּירָה טְמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִם נָטְפוּ. הַשּׁוֹקֵל עֲנָבִים בְּכַף
מֵאֲזָנִים, הֵינּוּ שֹׁבְכִי, טְהוֹר, עַד שִׁיעָרָהּ לְתוֹךְ הַכֶּלִי. הֵרִי זֶה דוֹמָה
לְסֵלִי זֵיתִים וְעֲנָבִים כְּשֶׁהֵן מְנַטְפִּין: